

Epistola întâi a lui Pavel către Tesaloniceni (3)

Capitolul 3

Henry Allen Ironside

Online începând de la: 01.06.2023, Actualizat: 01.06.2023

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

ÎNTĂRIȚI ÎN CREDINȚĂ

Însărcinarea pentru Timotei (Versetele 1-5)

Versetul 1

1. Tesaloniceni 3.1: De aceea, nemairăbdând, am gândit *că ar fi* bine să fim lăsați singuri în Atena ...

În Faptele apostolilor 16 citim despre vizita lui Pavel în Filipi. Din cauza prigonirii de acolo a mers mai departe, la Tesalonic, unde a înfăptuit într-un timp scurt o lucrare mare (Faptele apostolilor 17.1-4). Dar și acolo a izbucnit prigoana și frații l-au trimis pe Pavel în Bereea (Faptele apostolilor 17.5-10). În Bereea a găsit un grup de iudei receptivi, care erau dispuși să asculte Evanghelia și să trăiască în lumina Sfintei Scripturi. Despre iudeii din Bereea se spune în Faptele apostolilor 17.11,12: „Și aceștia erau mai aleși decât cei din Tesalonic; ei au primit Cuvântul cu toată bunăvoința, cercetând zilnic Scripturile, *să vadă* dacă aceste lucruri erau așa. Deci mulți dintre ei au crezut”.

Acești credincioși din Bereea sunt un exemplu bun pentru noi toți, pentru că de multe ori auzim idei care ne sunt noi și respingem cele auzite fără să le cercetăm. Dar în 1. Tesaloniceni 5.21, Pavel spune: „dar cercetați toate, țineți ce este bun”. Firește că Sfânta Scriptură este etalonul pe care trebuie să-l folosim. Orice învățătură ni se predă, întotdeauna trebuie s-o comparăm cu Cuvântul lui Dumnezeu: dacă învățătura corespunde cu Scriptura, s-o acceptăm. Dar dacă învățătura stă în contradicție cu Scriptura, la fel, suntem obligați s-o respingem.

Iudeii, care se opuseseră lui Pavel în Tesalonic, au venit la Bereea „agitând mulțimile” (Faptele apostolilor 17.13). Frații din Bereea l-au trimis pe Pavel la Atena, dar el i-a lăsat acolo pe Sila și pe Timotei (Faptele apostolilor 17.14,15). Din Faptele apostolilor nu aflăm că Pavel îi rugase să se întoarcă la Tesalonic, pentru a verifica progresele tinerilor convertiți de acolo. Dar din 1. Timotei 3 aflăm că Pavel l-a trimis pe Timotei la Tesalonic, când a plecat mai departe la Atena. Deoarece Pavel era îngrijorat pentru credincioșii din Tesalonic, el a rămas singur în Atena, ca Timotei să poată să constate dacă cei proaspăt convertiți au făcut progrese sau dacă au fost descurajați.

Versetul 2

1. Tesaloniceni 3.2: ... și am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitor al lui Dumnezeu în Evanghelia lui Hristos, ca să vă întărească și să vă încurajeze în ceea ce privește credința voastră, ...

Mă bucur întotdeauna pentru felul minunat cum vorbește Pavel despre împreună-lucrătorii săi. Să luăm aminte cum scrie el în 1. Tesaloniceni 3.2: „Timotei, fratele nostru și slujitor al lui Dumnezeu în Evanghelia lui Hristos”. Ce am putea să spunem mai mult despre un slujitor al Domnului? Un iubit frate în Hristos, un împreună-lucrător drag – toate acestea a fost Timotei pentru Pavel. De aceea l-a trimis el pe Timotei ca să-i zidească și să-i mângâie pe cei de

curând deveniți creștini.

Ei aveau nevoie de mângâiere, pentru că se aflau în mijlocul unei lumi nelegiuite, păgâne. Pe atunci era mare lucru să te declari public de partea credinței în Hristos. Uneori, astăzi nu mai pare să fie o problemă așa de mare, și totuși, oamenilor le este teamă să facă acest pas. Credincioșii din Tesalonic, care au venit din idolatrie la Hristos, erau înconjurați de vrăjmași îndârjiți. Și cu toate acestea, creștinii aceștia și-au dăruit viața Domnului și au fost o mărturie luminoasă pentru El.

Versetele 3,4

1. Tesaloniceni 3.3,4: ... pentru ca nimeni să nu fie clătinat în necazurile acestea. (Pentru că voi înșivă știți că pentru aceasta suntem rânduți; pentru că și când eram la voi vă spuneam dinainte că vom suferi necaz, după cum a și fost, și știți.)

Pavel era îngrijorat că ei ar putea să fie descurajați și l-a trimis pe Timotei ca să-i îndemne „pentru ca nimeni să nu fie clătinat în necazurile acestea”. Strămtorările erau de așteptat. „Pentru că voi înșivă știți că pentru aceasta suntem rânduți”. Toți creștinii credincioși ar trebui să ia aceasta în considerație, să sufere necazuri în lume. Totuși, de câte ori nu se întreabă credincioșii, când vin greutăți și griji, dacă au făcut ei vreo greșeală. Ei se întreabă dacă Dumnezeu le-a iertat într-adevăr păcatele, ei se întreabă dacă sunt cu adevărat născuți din nou. Dar să ascultăm cuvântul apostolului: „pentru că și când eram la voi vă spuneam dinainte că vom suferi necaz, după cum a și fost, și știți”. Înainte ca Domnul nostru să plece, El le-a spus ucenicilor Săi: „V-am spus acestea ca să aveți pace în Mine. În lume aveți necaz, dar îndrăzniți: *Eu* am învins lumea” (Ioan 16.33). Faptele apostolilor 14.22 relatează că Pavel îi învăța „că în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri”.

Scumpi creștini care suferiți, nu vă lăsați descurajați! Nu puneți la îndoială dragostea Tatălui vostru pentru că treceți prin griji sau pentru că sunteți confrunțați cu împrejurări dezamăgitoare! Apostolul Petru spune: „În ea vă bucurați mult, deși, pentru puțin, acum, dacă trebuie, sunteți întristați prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, mult mai prețioasă decât aurul care piere, deși încercat prin foc, să fie găsită spre laudă și glorie și onoare, la descoperirea lui Isus Hristos” (1. Petru 1.6,7).

Versetul 5

1. Tesaloniceni 3.5: De aceea și eu, nemairăbdând, am trimis ca să aflu despre credința voastră, ca nu cumva să vă fi ispitit ispititorul și osteneala noastră să fie în zadar.

Pavel nu voia ca munca sa în Tesalonic să fie „în zadar”. Întotdeauna există posibilitatea ca oamenii să depună o mărturisire creștină, fără ca ei să arate o pocăință veritabilă și o credință necondiționată în Hristos. Uneori este ușor să mergi împreună cu mulțimea, când mulți se întorc la Domnul. În astfel de împrejurări este ușor să faci o mărturisire, fără ca în sufletul tău să fi avut loc o lucrare adevărată a lui Dumnezeu. Pavel se temea că în Tesalonic s-ar putea găsi unii care depuseseră o mărturisire pentru Hristos, dar nu erau deloc născuți din nou. De

aceea l-a trimis pe Timotei, ca să descopere dacă era adevărată credința lor.

Relatarea lui Timotei (Versetele 6-10)

Versetele 6,7

1. Tesaloniceni 3.6,7: Dar acum, Timotei a venit de la voi la noi și ne-a adus vestea bună despre credința și dragostea voastră și că aveți întotdeauna o plăcută amintire despre noi, dorind mult să ne vedeți, după cum și noi dorim să vă vedem; de aceea am fost mângâiați, fraților, cu privire la voi în toată strâmtoarea și necazul nostru, prin credința voastră.

Putem să ne imaginăm ce trebuie să fi însemnat pentru Pavel să trăiască pentru o vreme în Atena, în totală singurătate. Pe când trecea pe străzile acestei cetăți mari, inima sa a fost răscolită de idolatria pe care o vedea. Un scriitor grec antic spune: „În Atena este mai ușor să găsești un dumnezeu, decât un om”. Peste tot existau indicii pentru idolatrie, dar nici măcar o singură lumină nu strălucea pentru Hristos, până când Pavel a intrat în cetate. El n-a găsit un interes mare pentru Evanghelia, până n-a simțit îndemnul să meargă la Areopag, unde ține cuvântarea notată în Faptele apostolilor 17.22-31.

În timpul întregii perioade în care Pavel depunea mărturie în Atena, el își făcea griji pentru tinerii creștini din Tesalonic, dar când Timotei a adus o relatare bună, Pavel s-a bucurat din inimă pentru aceasta. Timotei vorbea despre „credința și dragostea” lor și relata că ei au evoluat extraordinar. Credincioșii din Tesalonic trăiau pentru Dumnezeu. Într-adevăr, mulți dintre ei deveniseră propovăduitori. Pavel a fost „mângâiat” de vestea bună.

Versetele 8,9

Pentru că el era așa de tare legat în Duhul cu acești credincioși tineri, a spus:

1. Tesaloniceni 3.8,9: ... Pentru că acum trăim, pentru că voi stați tari în Domnul. Pentru că ce mulțumiri putem da în schimb lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria cu care ne bucurăm datorită vouă înaintea Dumnezeului nostru ...

Fiecare câștigător adevărat de suflete cunoaște semnificația acestor cuvinte. Dacă avem privilegiul să conducem păcătoși la Hristos, atunci faptul acesta ne bucură inima. Dar ce bucurie este aceea să aflăm ulterior că ei depun o mărturie strălucitoare, consecventă! Și sufletul lui Pavel a fost înviorat și copleșit când a primit vestea bună despre credincioșii din Tesalonic.

Versetul 10

1. Tesaloniceni 3.10: „rugându-ne nespus de mult, noapte și zi, ca să vă vedem fața și să împlinim ce lipsește credinței voastre?”

Credincioșii tineri cred uneori că aceia, care sunt mai în vârstă și sunt conducători și

învățători, sunt prea severi când avertizează despre lucrurile lumești, care se opun unei mărturii creștine autentice. Dar dragostea lui Dumnezeu în inimile acestor conducători este atât de arzătoare, încât ei trebuie uneori să spună lucruri foarte dure, ca să le întipărească oamenilor tineri cât de important este să se dăruiască cu totul lui Hristos. Lasă-mă să te asigur: când vom sta în fața scaunului de judecată al lui Hristos, nu-i va părea nimănui rău că s-a dăruit total Domnului. În ziua aceea vor exista mulți care ar da lumi, dacă le-ar avea, ca să mai aibă o șansă de a fi mai plini de devotament, să se despartă cu adevărat de lume și să intervină în lumea aceasta cu totul pentru Mântuitorul lor. Devotamentul total este ceea ce dorea Pavel să vadă în convertiții săi. Aceasta este ceea ce vor să vadă toți slujitorii sinceri ai lui Hristos – toți câștigătorii de suflete, toți cei care au o inimă duhovnicească – în cei care se declară pentru credința în Numele Său.

Pavel și-a deschis inima pentru credincioșii din Tesalonic. Propovăduirea Evangheliei n-a fost numai o slujbă. El n-a mers într-o cetate, a ținut o serie de întruniri și și-a uitat convertiții când a plecat mai departe în cetatea următoare. El își purta convertiții în inimă și spera mereu să se întoarcă, pentru a-i învăța mai departe în credință și pentru a-i conduce mai departe pe calea lui Hristos. El se gândea la ei în rugăciune „noapte și zi”. El se ruga ca ei să rămână în voia lui Dumnezeu și ca ei, în timp ce li s-a explicat adevărul, să învețe să umble în mod credincios.

Dorința lui Pavel (Versetele 11-13)

Versetele 11-13

1. Tesaloniceni 3.11-13: Iar Însuși Dumnezeu și Tatăl nostru și Domnul nostru Isus să ne îndrepte drumul spre voi! Iar pe voi, Domnul să vă facă să sporiiți și să prisosiți în dragoste unii față de alții și față de toți, după cum facem și noi față de voi, ca să vă întărească inimile, *ca să fie* fără vină în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu și Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus cu toți sfinții Săi!

În versetele de la 11 până la 13, Pavel își exprimă dorința în rugăciune pentru acești creștini tineri. Cuvintele sale pot fi privite ca o rugăciune pentru orice creștin, de pe vremea lui Pavel până la sfârșitul acestei economii.

În 1. Tesaloniceni 3.13 este vorba despre timpul în care vom fi „fără vină în sfințenie”. Apostolul nici nu spune și nici măcar nu sugerează, că vom atinge această țintă dorită în lumea aceasta. Cât timp suntem aici pe pământ vor exista mereu culmi mai înalte de atins și profunzimi mai adânci de sondat. La fel, vor exista mereu păcate asupra cărora va trebui să obținem victoria. Dar este voia lui Dumnezeu ca noi să progresăm mai departe prin rugăciune, până când, în cele din urmă, vom sta înaintea scaunului de judecată al iubitului nostru Domn. Noi vom atinge ținta „la venirea Domnului nostru Isus cu toți sfinții Săi!”

Deja am constatat că a doua venire a Domnului este prezentată într-o formă oarecare în fiecare capitol al epistolei. Primul capitol ne relatează cum credincioșii din Tesalonic s-au întors de la idoli, „ca să slujii unui Dumnezeu viu și adevărat și să așteptați din ceruri pe Fiul Său” (1. Tesaloniceni 1.9,10). Ei trăiau în permanentă așteptare a revenirii din cer a Domnului Isus Hristos. Aceasta era atitudinea lor zilnică și aceasta ar trebui să fie și atitudinea noastră.

Dimineața, când ne sculăm, să spunem: „Poate că Domnul Isus Se va întoarce încă înaintea nopții”. Dacă ne încredințăm lui Dumnezeu înainte de a merge la culcare, să ne amintim: „Înainte să vină dimineața, poate că Îi vom auzi glasul și Îi vom vedea fața”.

Al doilea capitol spune că toți aceia pe care îi câștigăm pentru Hristos vor fi cununa laudei noastre, când Se va întoarce Domnul ca să-i cheme pe sfinții Săi la El. Noi toți, cei care suntem credincioși (căci nu vor fi de față oameni nemântuiți), vom sta în fața scaunului de judecată și toate faptele noastre vor fi evaluate. Tot ce a fost de la Dumnezeu - tot ceea ce a fost rezultatul lucrării Duhului în noi și prin noi, tot ce a corespuns vocii lui Dumnezeu -, își va avea răsplata. Răsplata este prezentată drept cunună: cununa vieții pentru cei care au suferit de dragul lui Hristos (Apocalipsa 2.10); cununa dreptății pentru cei care au iubit arătarea Sa (2. Timotei 4.8); cununa gloriei pentru cei care au păscut oile turmei Sale (1. Petru 5.4); cununa care nu se veștejește pentru cei care au rămas neclintiți în alergarea creștină (1. Corinteni 9.25); și cununa laudei pentru cei care au câștigat suflete (1. Tesaloniceni 2.19). Credincioșii din Tesalonic vor fi incluși în cununa laudei lui Pavel. El îi va vedea adunați în fața scaunului de judecată pe toți cei pe care i-a condus la Hristos. Atunci, așa cum spune capitolul al treilea, vor sta neclintiți și vor fi „fără vină în sfințenie” în fața Dumnezeului și Tatălui nostru.

Până în ziua aceea mare trebuie să continuăm; noi trebuie să lepădăm orice păcat cunoscut și să ne curățăm viața de toată murdăria. Dacă cineva spune: „Am atins deja sfințenia perfectă”, se înșală nu numai pe sine, căci Scriptura spune: „Dacă zicem că nu am păcătuit, Îl facem mincinos, și Cuvântul Lui nu este în noi.” (1 Ioan 1.10). Abia atunci vom atinge sfințenia, când Îl vom întâlni pe Mântuitorul nostru, când Îl vom privi în față și în această clipă minunată vom fi asemenea Lui. În 1 Ioan 3.2 se spune: „Știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este.”

Tradus de la: [Der erste Brief des Paulus an die Thessalonicher \(3\)](#)

Titlul original în engleză: „Chapter three: Established In The Faith”

Sursa: <https://plymouthbrethren.org>

Traducere: E. R.